

behandlingen af sager, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse af en forvaltningsmyndighed, og må således også gælde Finanstilsynets behandling af anøgninger fra udenlandske forsikringselskaber.

Afgørelsen af, hvorvidt tilladelse som udgangspunkt gives eller afslås, træffes ud fra, hvorvidt driftsplanen ud fra en samlet bedømmelse vil kunne holde, når den realiseres.

Afslag skal være klart begrundet og meddeles den pågældende virksomhed, og det skal kunne ankes.

Er der tale om udøvelse af forsikringstjenesteydelsesvirksomhed som *store risici*, er der alene tale om en simpel notifikationsprocedure. Værtslandet kan alene udover det ovenfor under litra a og b nævnte kræve oplysninger om arten af de risici, som virksomheden har til hensigt at dække i den medlemsstat, hvor der præsteres forsikringstjenesteydelser.

Ved store risici kan virksomheden begynde sin virksomhed fra den attesterede dato, hvor værtslandets tilsynsmyndigheder er i besiddelse af de ovennævnte dokumenter.

Lovpligtige forsikringer kan vise sig at give særlige problemer. Derfor får tilsynet i stk. 4 bemyndigelse til at give særlige regler herom, hvis det viser sig påkrævet.

Til § 8

Sondringen mellem etablering og forsikringstjenesteydelser rejser det problem, som normalt betegnes kumulation (artikel 13 i 2. skadesforsikringsdirektiv). Problemet består i at hindre »omgåelse« i den form, at en virksomhed sælger forsikringer i en anden stat både gennem sekundær etablering og i form af forsikringstjenesteydelser. Kumulationsproblemet er i § 8 løst således, at et selskab fra sin etablering i en anden medlemsstat må tilbyde forsikringstjenesteydelser her i landet, selvom det har en sekundær etablering her, såfremt det drejer sig om store risici samt andre risici, som den pågældende sekundære etablering ikke har koncession til at dække.

Til § 9

Bestemmelsen i stk. 1 sikrer i overensstemmelse med direktivets artikel 24, at i udlandet etablerede selskaber, som ønsker at tegne forsikringer som forsikringstjenesteydelser i Danmark, vil kunne pålægges at deltage i forsikringsordninger, der sikrer erstatningskrav for sikrede eller skadelidte tredjemænd. Som eksempel på en ordning tilknyttet en lovpligtig forsikring, kan nævnes den lovpligtige ansvarforsikring for hunde, hvor en pool-ordning sikrer bl.a., at en sagesløs skadelidit altid vil kunne få erstatning for

en skade forårsaget af en hund, uanset om hunden er identificeret eller ej.

Endvidere kan nævnes den særlige ordning om gensidig hæftelse for selskaber, der tegner bygningsbrandforsikring for bygninger beliggende her i landet. (Industriministeriets bekendtgørelse nr. 429 af 24. august 1984).

Stk. 2. Den hidtidige procedure med Finanstilsynets godkendelse af forsikringsbetingelser for bygningsbrandforsikring vil ikke kunne opretholdes, idet direktivet (artikel 18, stk. 2) fastslår, at medlemsstaterne, for så vidt angår store risici, ikke må fastsætte bestemmelser om, at der (bl.a.) kræves godkendelse af almindelige og specielle betingelser i forsikringspolicer. En godkendelsesprocedure som den nuværende ville ganske vist kunne opretholdes for bygningsbrand i det omfang, det er en masserisiko, men af administrative og praktiske grunde foreslås en ensartet procedure. Finanstilsynets nuværende godkendelsesprocedure foreslås derfor i forslag til lov om forsikringsvirksomhed afløst af en bekendtgørelse udstedt af Finanstilsynet, i hvilken der fastsættes minimumsbetingelser for bygningsbrandforsikring. Indholdet og udformningen af bekendtgørelsen vil tage sit udgangspunkt i de nugældende minimumsforsikringsbetingelser. Det forudsættes, at bygningsbrandforsikringer, der opfylder bekendtgørelsens krav, tillige opfylder pantebrevsformularernes krav om forsikring i et af staten godkendt bygningsbrandforsikringselskab. Tjenesteydere skal selv sagt opfylde bekendtgørelsens krav. Stk. 2 præciserer dette.

Bestemmelsen fastslår endvidere i stk. 3 (2. skadesforsikringsdirektiv's artikel 8 b), at de i lovgivningen inden den 30. juni 1988 fastsatte regler for godkendelse af almindelige og specielle betingelser finder anvendelse på forsikringstjenesteydelsesvirksomhed. Indholdet af disse regler vil kunne ændres, men ikke skærpes.

Af sådanne almindelige og specielle betingelser findes der indenfor lovens dækningsområde i øjeblikket kun de af Trafikministeriet fastsatte regler for godkendelse af almindelige og specielle betingelser, jf. luftfartslovens § 130.

Til § 10

Bestemmelsen vedrører overdragelse af forsikringsbestande tegnet som forsikringstjenesteydelsesforsikringer af selskaber etableret såvel i Danmark som i udlandet. Bestemmelsen har sit grundlag i 2. skadeforsikringsdirektivs artikel 11. Bestemmelsen finder anvendelse i alle tilfælde af porteføljeoverdragelse, hvad enten det overdragende selskab er i vanskeligheder eller ikke. Det bemærkes, at Finanstilsynet ved overdragelse af forsikringstjenesteydelsesbe-